

то още тогазь е обычало Библиѣж-тж. “Обычахъ,” казалъ той отпослѣ, “Св. Писаніе отъ младины-тѣ си.” И макаръ той да казва че въ тогавашный-тѣ духовенъ мракъ той малко знаялъ какъ да го употрѣбѣва, пакъ таквазь любовь въ слово-то Божіе была мѣдрость, и държала ключеве-тѣ на неисказанны съкровища.

Той постѣпилъ въ училище; и тамъ, между друго-то обыкновенно ученіе, той научилъ нѣщо и отъ музикѣж. Момчета съ добръ гласъ и чувствително ухо, както другадѣ така и тамъ, ся избирали за церковны пѣвцы; и всѣкж Святж Недѣлѣж, когато Бугенхагенъ порастнѣлъ, баща му трѣбѣва да е чувалъ, когато антифонъ-тѣ ся е пѣялъ въ церквѣж, младежскый-тѣ и сладкый-тѣ гласецъ на сына си.

Исторія-та не пише какво е станжло съ Бугенхагена прѣзь тѣзи неговы ранны години. Възможно е че той е былъ пратенъ на училище въ Щетинъ, когато главный-тѣ учитель въ Воллинъ може да е казалъ на бащѣж му че сынъ му е достоинъ за по-высоко училище. Знае ся, обаче, че, когато Іоханнъ станжлъ момче на тринадесеть години, той е былъ единъ отъ множество-то, кое-то ся стекло да посрѣщне Херцогъ Богислава, като ся заврѣщаль отъ Палестинѣж въ